

РЕШЕНИЕ

№ 473

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10255** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на С. Р. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] 2х. В, ет. 3, ап. 73, чрез адв. В. П. от САК, с адрес: [населено място], [улица], партер, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2757/21-4332-005786 от 07.10.2021 г., издадена от младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител в жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като не са налице фактическите основания за издаването ѝ. Изложени са аргументи, че заповедта за налагане на ПАМ не е мотивирана. Твърди, че същата е издадена в нарушение на чл. 35 от АПК. Моли оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира разности.

Ответникът по делото – П. Б. С. - младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, се явява лично. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.10.2021 г. С. Р. Х. управлявал собствения си лек автомобил „Л. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] с посока на движение от [улица]към фирма „Бомар“ ООД и на кръстовището на два равнозначни пътя с [улица]не пропуснал и реализирал ПТП с преминаващия от дясно товарен автомобил „Пежо 308“ с рег. [рег.номер на МПС]. При извършената проверка за наличие на алкохол в издишания въздух с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410+“ с № ARSM 0003 в 22,52 часа, същото е отчело положителен резултат от 1,57 промила. Бил издаден талон за медицинско изследване № 080343 за МБАЛ „Св. А.“. Т. бил връчен лично на водача, като същият избрал да бъде изследван с доказателствен анализатор. От лицето са взети биологични проби, видно от протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техните аналози/лист 12 от делото/. Според Протокол от химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръв № 6691/12.10.2021 г. /лист 13 от делото/, в изследваната кръвна проба, взета от лицето, се установява наличието на алкохол в концентрация 1,45 промила.

Въз основа на съставения АУАН била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 2757/21-4332-005786 от 07.10.2020 г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата от младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е била наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

По делото са представени като доказателства: АУАН серия GA №467925/07.10.2021 г. /лист 8 от делото/; талон за медицинско изследване № 080343 /лист 11 от делото/; протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техните аналози /лист 12 от делото/; Протокол от химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръв № 6691/12.10.2021 г. /лист 13 от делото/; протокол за преминали последваща проверка анализатора на алкохол в дъха в „Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери“ /лист 15 от делото/; докладна записка от 08.10.2021 г. /лист 18 от делото/; справка-картон на водача /лист 23 от делото/; Заповед № 81213-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи; Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР; Заповед № 513з-5070/21.07.2015 г., с която П. Б. С. е преназначен на длъжност младши автоконтрольор II степен, 02 група „Пътен контрол“, 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“/лист 34 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в процеса.

По делото са снети обяснения от П. Б. С. – издател на оспорената в настоящото производство заповед за прилагане на принудителна административна мярка. П. С. заявява, че поддържа всичко, написано в съставения АУАН при извършената по отношение на жалбоподателя С. Х. полицейска проверка.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 07.10.2021 г. Жалбата е депозирана в АССГ на 14.10.2021 г., чрез пълномощник с приложен договор за правна

защита и съдействие, поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП полицейски инспектори по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в ОПИ-СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-5070/21.07.2015 г., с която П. Б. С. е преназначен на длъжност младши автоконтрольор II степен, 02 група „Пътен контрол“, 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“. Съдът приема, че процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка и издадена от компетентен орган

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспорената заповед е немотивирана. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и чия собственост е лекия автомобил.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП/ в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на

алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

II. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че лицето е управлявало собствения си лек автомобил „Л. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] . При извършената проверка от полицейските инспектори лицето е изпробвано за наличие на алкохол в издишания въздух с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410+“ с № ARSM 0003 в 22,52 часа, същото е отчело положителен резултат от 1,57 промила. На същото е издаден талон за медицинско изследване, като видно от Според Протокол от химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръв № 6691/12.10.2021 г. /лист 13 от делото/, в изследваната кръвна проба, взета от лицето, се установява наличието на алкохол в концентрация 1,45 промила.

Доказателства които да оборят констатациите на административния орган не са представени от жалбоподателя.

Налагането на мярката по чл.171, т .1, б.”б” от ЗДВП е обвързано единствено с констатираното от контролните органи нарушение на чл. 174, ал. 1, от ЗДВП/в актуалната му редакция/. Това е единствения правнорелевантен факт, който трябва да бъде установен с оглед законосъобразното налагане на ПАМ и същият е установен по безспорен начин в настоящото производство. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДВП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата на С. Х. е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е

неоснователно.

От ответника не са претендирани разноски и такива не следва да му се присъждат. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Р. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] 2х. В, ет. 3, ап. 73, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2757/ 21-4332-005786 от 07.10.2021 г., издадена от младши автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП на лицето е приложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: